

Sloveso v přítomném čase indikativu

(sögn í nútíð framsöguháttar)

	I (kalla)	II (heyra)	III (telja / fara / kjósa / fá)
ég	kalla	heyri	tel / fer / kýs / fæ
þú	kallar	heyrir	telur / ferð / kýst / færð
han / hún / það	kallar	heyrir	telur / fer / kýs / fær
við	köllum	heyrum	teljum / förum / kjósum / fáum
þið	kallið	heyrið	teljið / farið / kjósið / fáíð
þeir / þær / þau	kalla	heyra	telja / fara / kjósa / fá

I) slabá slovesa s kmenovým -a; největší a nejjednodušší typ

II) slabá slovesa; někdy s i-přehláskou

III) všechna silná a část slabých sloves (většinou -ja > přehláska už v infinitivu); vždy i-přehláska v sg. přítomném; druhá (a třetí) osoba závisí na zakončení kmene:

- -r > -ð (að fara > þú ferð)

- -s > -t (að kjósa > þú kýst)

- samohláska > -rð a ve třetí osobě pak -r (að fá > þú færð, hann/hún/það fær)

- ... jinak -ur

Zvláštnosti:

hafá (mít): *hef – hefur – hefur¹ / höfum – hafið – hafa*

ná (dosáhnout, dojít): *næ – nærð – nær / náum – náíð – ná*

slökkva (uhasit): *slekk – slekkur – slekkur / slökkvum – slökkvið – slökkva*

þvo (mýt, práť): *þvæ – þværð – þvær / þvour – þvoið – þvo*

skína (svítit, zářít): *skín – skín / skinum – skínið – skína*

vaxa (růst): *vex – vext – vex / vöxum – vaxið – vaxa*

sjá (vidět): *sé – sérð – sér / sjáum – sjáið – sjá*

vera (být): *er – ert – er / erum – eruð – eru*

Praeterito-praesentia:

eiga (mít/vlastnit, muset/být povinnen): *ég á – þú átt – hann á / við eigum – þið eigið – þeir eiga*

mega* (smět, moci): *ég má – þú mátt – hann má / við megum – þið megið – þeir mega*

vita (vědět): *ég veit – þú veist – hann veit / við vitum – þið vitið – þeir vita*

þurfa (potřebovat): *ég þarf – þú þarft – hann þarf / við þurfum – þið þurfið – þeir þurfa*

muna (pamatovat si): *ég man – þú manst – hann man / við munum – þið munið – þeir muna*

kunna (umět, znát, dovést): *ég kann – þú kannst – hann kann / við kunnum – þið kunnið – þ. kunna*

unna (milovat/mít rád): *ég ann – þú annt – hann ann / við unnum – þið unnið – þeir unna*

vilja* (chtít): *ég vil – þú vilt – hann vill / við viljum – þið viljið – þeir vilja*

skulu*:² *ég skal – þú skalt – hann skal / við skulum – þið skuluð – þeir skulu*

munu*:³ *ég mun – þú munt – hann mun / við munum – þið munuð – þeir munu*

(* **munu**, **skulu**, **mega** a **vilja** jsou *jediná* islandská modální slovesa pojící se s infinitivem bez částice „að“!)

1 sloveso *hafa* může mít v singuláru též tvary *ég hefi – þú hefir – hann/hún/það hefir*

2 budoucnost nejpravděpodobnější, plánovaná, slíbená; rada / návrh někomu do budoucna; nepřímé sdělení / odstup (typicky konjunktiv)

3 tvoří budoucí čas s (ne)určitou pravděpodobností (co lze očekávat, co pravděpodobně/možná nastane); minulý tvar => pravděpodobná hypotéza, možnost